

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 23 juli 2019 met nummer RvVb-A-1819-1235
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0232-SA

Verzoekende partijen	<p>1. de heer Alexander DEBLOND 2. de heer Marc DOUCET</p> <p>vertegenwoordigd door advocaat Stijn VERBIST met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Graaf van Hoornestraat 51</p>
Verwerende partij	<p>de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het Departement OMGEVING</p> <p>vertegenwoordigd door advocaten Willem SLOSSE en Stijn BRUSSELMANS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 64 bus 201</p>
Tussenkommende partijen	<p>1. het college van burgemeester en schepenen van de stad ANTWERPEN 2. de stad ANTWERPEN, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen</p> <p>vertegenwoordigd door advocaten Annelies VERLINDEN en Thomas STERCKX met woonplaatskeuze op het kantoor te 1050 Brussel, Louizalaan 106</p> <p>3. de heer Jacques SPIJER 4. mevrouw Inge DE BISSCHOP 5. de heer Pier NABUURS</p> <p>vertegenwoordigd door advocaat Björn CLOOTS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Sint Aldegondiskaai 18</p>

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 7 december 2017 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 12 oktober 2017.

De verwerende partij heeft aan de eerste tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van twee ondergrondse parkings, namelijk parking Steendok en parking Kooldok, de herinrichting van de Van der Sweepstraat, de Namenstraat en de Verviersstraat en de tijdelijke inrichting van een speeltuin, sportveld en hondenloopzone aan de Waterpoort op de percelen gelegen te 2000 Antwerpen, Namenstraat zn., Van der Sweepstraat zn., Verviersstraat zn., Vlaamsekaai zn., Waalsekaai zn., met als kadastrale omschrijving 11^e afdeling, sectie L, zn. en 11^e afdeling, sectie L, nr. 3929/2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De eerste en tweede tussenkomende partij verzoeken met een aangetekende brief van 23 februari 2018 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad verleent de eerste en tweede tussenkomende partij met een beschikking van 9 april 2018 toelating om in de debatten tussen te komen.

De derde tot en met vijfde tussenkomende partij verzoeken met een aangetekende brief van 9 juli 2018 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad verleent de derde tot en met vijfde tussenkomende partij met een beschikking van 10 augustus 2018 toelating in de debatten tussen te komen.

2.

Op 21 mei 2018 beveelt het arrest met nummer RvVb/UDN/1718/0872 bij wijze van voorlopige maatregel de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Bij wijze van voorlopige maatregel wordt tevens aan de tweede tussenkomende partij en nv Q-PARK BELGIUM, evenals hun aangestelden, het verbod opgelegd om op enigerlei wijze uitvoering te geven aan de bestreden beslissing voor wat betreft de werken die betrekking hebben op de realisatie van de uitgang van parking Steendok vanaf de reeds uitgegraven bouwput richting, door en in de Verviersstraat. Deze bevolen maatregel wordt opgelegd onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 € per dag dat wordt voortgewerkt in strijd met deze maatregel.

Deze bevolen schorsing en voorlopige maatregel gaan in vanaf het arrest van 21 mei 2018 en dit tot de betekening van het arrest waarin uitspraak gedaan wordt over de gebeurlijke bevestiging van de bevolen schorsing en over de gebeurlijke handhaving van de oplegde maatregel.

Met een verbeterend arrest van 22 mei 2018 met nummer RvVb/UDN/1718/0873 wordt de materiële vergissing met betrekking tot de vermelde zittingsdatum uit het arrest van 21 mei 2018 rechtgezet.

De Raad schorst met een arrest van 29 mei 2018 met nummer RvVb/S/1718/0906 op grond van de reguliere ingestelde vordering tot schorsing de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

In een arrest van 30 mei 2018 wordt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid verworpen en worden de bij arrest van 21 mei 2018 bevolen voorlopige maatregelen opgeheven.

De eerste en tweede tussenkomende partij dienen tijdig een verzoek tot voortzetting in.

3.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De eerste en tweede tussenkomende partij dienen een schriftelijke uiteenzetting in. De derde tot en met vijfde tussenkomende partij dienen een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in.

4.

De zaak wordt opgeroepen voor de openbare zitting van 19 maart 2019. De behandeling van de vordering tot vernietiging wordt op verzoek van de partijen meerdere keren uitgesteld om de reeds gestarte onderhandelingen te kunnen verderzetten met het oog op een minnelijk akkoord.

De zaak wordt, na kennisname van een bereikt akkoord tussen partijen, opgeroepen voor de zitting van 16 juli 2019, waar de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

Alle procespartijen verschijnen schriftelijk.

5.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Er bestaat geen noodzaak om te oordelen over de ontvankelijkheid van de verzoeken tot tussenkomst, aangezien, zoals hierna zal blijken, de afstand van het geding vastgesteld wordt.

IV. ONDERZOEK VAN DE VRAAG TOT AFSTAND VAN HET GEDING

De verzoekende partijen vragen met een e-mail van 17 juni 2019 om afstand van geding, zowel van de ingestelde vernietigings- als van de schorsingsprocedure.

Alle overige procespartijen lieten de Raad weten akte te nemen van dit verzoek tot afstand van geding en zich daar niet tegen te verzetten.

Er zijn geen redenen die zich verzetten tegen de inwilliging van de gevraagde afstand van geding.

V. OPHEFFING VAN DE SCHORSING

De vordering tot schorsing is een accessoire vordering bij het beroep tot vernietiging en dus ondergeschikt aan dit laatste. Het is dan ook omwille van de rechtszekerheid en de duidelijkheid in het rechtsverkeer aangewezen om, zoals gevraagd, de opheffing te bevelen van de schorsing die werd bevolen in het arrest van 29 mei 2018 met nummer RvVb/S/1718/0906.

VI. KOSTEN

1.

Artikel 33 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad de kosten van het beroep ten laste legt van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt. Gelet op de afstand van geding, moeten de verzoekende partijen als de in het ongelijk gestelde partijen worden beschouwd.

2.

De verwerende partij vraagt om een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen, die ten laste van de verzoekende partijen komt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk wordt gesteld. Met toepassing van deze bepaling kan aan de verwerende partij een rechtsplegingsvergoeding toegekend worden, aangezien ze door de afstand van de vordering tot vernietiging als de in het gelijk gestelde partij moet worden beschouwd.

Het volstaat om het door de verwerende partij gevorderde basisbedrag, begroot op 700 euro, aan de verwerende partij toe te kennen, ten laste van de verzoekende partijen.

3.

De eerste en tweede tussenkomende partij vragen om de verzoekende partijen te veroordelen tot de kosten van het geding.

De Raad is van oordeel dat het passend voorkomt om het rolrecht van de tussenkomende partijen niet ten laste van de verzoekende partijen te leggen aangezien de tussenkomende partijen zelf beslissen om al dan niet tussen te komen in een procedure

De derde tot en met de vijfde tussenkomende partij vragen om de verwerende partij te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding.

Zoals reeds gesteld dragen de tussenkomende partijen hun rolrechten zelf.

Op grond van artikel 21, §7, zesde lid DBRC-decreet kan een tussenkomende partij bovendien geen rechtsplegingsvergoeding genieten. Het verzoek van de derde tot en met de vijfde tussenkomende partijen om een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro te genieten, wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De afstand van het geding wordt vastgesteld.
2. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partijen, bepaald op 800 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verwerende partij, ten laste van de verzoekende partijen.
3. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 600 euro, ten laste van de eerste en tweede tussenkomende partij elk voor de helft, en bepaald op 300 euro, ten laste van de derde, vierde en vijfde tussenkomende partij elk voor een derde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 23 juli 2019 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Elien GELDERS

Hilde LIEVENS